

[Gert Petersen.]

nemlig oplyse ham om, at socialistisk folkeparti ikke har udstedt en almindelig krigserklæring mod andre partier inden for arbejderbevægelsen inklusive socialdemokratiet, på samme måde som jeg har indtryk af at der råder krigstilstand mellem forskellige borgerlige partier, fremskridtspartiet og de andre. Vi ser sådan på det, at i denne situation er vi klart imod det indgreb, som regeringen foreslår. Hvordan det vil gå i de kommende måneder, det afhænger helt af den politik, der bliver lagt op til. Jeg kan meget vel forestille mig, at socialistisk folkeparti er med, når det drejer sig om at forhindre, hvis det kan lykkes, de asociale nedskæringer, som visse borgerlige partier stadig væk holder fast ved. Så har vi straks en helt anden situation. Hr. Ninn-Hansen glæder sig altså for tidligt, hvis han tror, at nu er det indledningen til en almindelig borgerkrig på venstrefløjens her i folketinget.

Men diskussionen i øjeblikket drejer sig om det indgreb, som regeringen har foreslået. Her vil jeg da nok sige, at der er en meget lang afstand mellem vort parti, mellem socialistisk folkeparti, og socialdemokratiet. Jeg vil også føje til — det er i anledning af hr. Kjeld Olesen, som følte en stille forundring — at det er der egentlig ikke noget nyt i. Vi kunne have forventet, at socialdemokratiet var blevet klogere i de år, der var gået. At hr. Kjeld Olesen havde ventet, at socialistisk folkeparti måske havde tilpasset sig socialdemokratismen, det må skrives på hans regning, men i så fald er han blevet skuffet. Han behøver ikke at være forundret, for vi havde en tilsvarende situation i 1963, da en socialdemokratisk-radikal regering ville gennemføre en såkaldt helhedsløsning. Dengang sagde socialistisk folkepartis ordfører, hr. Chr. Madsen, følgende — jeg citerer fra Folketingstidende for 1962-63, s. 3183:

„Jeg har den opfattelse, at den strejkeret, vi har her i landet, er noget, der skal bevares, det er en ret, arbejderne skal have, men derudover har jeg den mening, at strejkeretten er ikke noget, man kan tage fra en befolkning og fra en arbejderklasse. En strejkeret må man udøve, når man mener, at tiden er inde dertil, og jeg kan ikke se andet, end at man inspirerer arbejderbevægelsen her i landet til at se mere alvorligt på

det spørgsmål, hvordan man i denne overenskomstperiode, hvor man vil foretage indgreb fra folketingets side, skal behandle det alvorlige problem, som strejkeretten er. Skal det være små strejker eller store strejker, og hvornår skal man gribe til dem for at bevare i hvert fald en andel af den produktivitetsstigning, der finder sted her i landet?“

Det var som sagt i 1963, at socialistisk folkepartis ordfører sagde det. Undskyld, hr. Kjeld Olesen, at vi bevarer kontinuiteten i socialistisk folkeparti og anlægger det samme synspunkt i dag, et synspunkt, som er principielt for vort vedkommende, og som vi ikke agter at fravige.

Hr. Kjeld Olesen var foruden stille undren også opfyldt af andre problemer, især omkring urafstemningsspørgsmålet. Han sagde, at arbejdsministeren havde svaret på de spørgsmål, jeg havde rejst. Jeg synes nu ikke, arbejdsministerens besvarelse var særlig tilfredsstillende, for han sagde, at LO ville aldrig finde på at sende en skitse, som var forkastet af LOs forretningsudvalg, ud til urafstemning. Det kan da godt være, de ikke ville finde på det. Videre sagde arbejdsministeren: min fornemmelse, altså arbejdsministerens fornemmelse, er i øvrigt, at det store flertal af LOs medlemmer ønsker at undgå storkonflikt, også på dette grundlag. Jeg beder arbejdsministeren undskylde, for på mange måder har jeg sympati for arbejdsministeren, men jeg lægger altså mere vægt på, hvad LOs medlemmer konkret siger igennem en afstemning, end jeg lægger vægt på arbejdsministerens fornemmelse af, hvad LOs medlemmer måske nok konkret ville sige gennem en afstemning.

Hvad tiderne angår, ja, så er jeg nu endelig kommet til enighed med hr. Glistrup, så er det også sket. Hr. Glistrup sagde meget rigtigt, at hr. Kjeld Olesen tog fejl, når han sagde, at der kun er en uge; der er faktisk fra på mandag 14 dage. Der ville være god tid til, at LO kunne undersøge ved en urafstemning — utraditionel, det erkender jeg, men lad os dog være lidt utraditionelle en gang imellem — hvordan LOs medlemmer ser på det, der her er lagt op til. Og så synes jeg, arbejderpartierne naturligvis må indrette sig efter den afstemning, det måtte regeringspartiet i så fald også gøre.

Vi har det hovedprincip, og det står vi fast på, at vi ikke vil være med til at trække